

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, ਜੇ. — ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਐਮਆਰ ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ.

ਉਧੇ ਚੰਦ,- ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਪੱਟੀ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1970 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1191।

ਸਤੰਬਰ 17, 1980।

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ 1952 — ਵੋਲ. I, ਭਾਗ II — ਨਿਯਮ 7(6) — ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਈ ਜਾਂਚ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ — ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ — ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ — ਨਿਯਮ 7 ਦੀ ਲੋੜ — ਕੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ — ਗੋ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ - ਕੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ। I, ਭਾਗ II ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ 'ਤੇ ਵੀ ਉਚਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਰੋਕ ਵਿੱਚ ਕਮੀ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ! ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਬਲਿਕ ਸਰਵੈਂਟ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 8 ਅਤੇ 9)।

ਉਧੇ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੱਟੀ ਮਿਊਂਸੀਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

26 ਫਰਵਰੀ, 1970 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ

ਕੌਸਲ, ਸਬ-ਜੱਜ 3 ਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪੱਟੀ, ਮਿਤੀ 21 . ਦਸੰਬਰ, 1959, ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ।

ਵਾਈ ਪੀ ਗਾਂਧੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ. (ਓਰਾ ਆਈ ਐਲ)

1. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਪੱਟੀ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰ ਸਨ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਇਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ 'ਤੇ ਲੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਪੀਲ ਵੀ ਉਸੇ ਕਿਸਮਤ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

2. ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਂ ਨਹੀਂ !

3. ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1951 ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਕਾਪੀ (ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ-21) ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਮ ਵਿਚ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਾਪੀ ਦੀ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਮਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ." ਇਸੇ ਮਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਨੇ 6 ਨਵੰਬਰ 1951 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ 'ਏ' ਮਾਰਕ ਵਾਲਾ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਅਪਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਪਣਾਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸਨ।

4. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਈਆਂ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ 'ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮਤੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਡਰਾਫਟ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਕੇਸ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ; ਸਿੱਖੀ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੂਰੇ

ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਲ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਮਤੇ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖੋਜ ਸਬੂਤ ਦੀ ਗਲਤ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

5. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ਜਾਣ ਲਈ ਇਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮਹਿਜ਼ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

6. ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 8.15 ਅਤੇ 8.47 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਜੋਂ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਡਿਊਟੀ ਕਰਨਾ, ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਗਲਤ ਆਚਰਣ ਹੈ। ਫਿਰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਲਈ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਹੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਧੇ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪੱਟੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਤੇ **ਚੰਨਾਬਸੱਪਾ ਬਾਸੱਪਾ ਹੱਪਲੀ ਬਨਾਮ ਮੈਜ਼ਰ ਰਾਜ (1)** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ -

“ . . . ਇਹ ਇਕ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੱਥ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਆਪਣਾ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ

ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ। ਤੱਥ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਜੋਂ ਮਰਨ ਵਰਤ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਲਈ ਆਮ ਸਜ਼ਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਕੇਸ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

7. ਮਿਸਟਰ ਗਾਂਧੀਬਨ 5 ਰਿਲੀਡਰੂਪੇਨ ਸੁਰੇਸ਼ ਜੇ ਕੋਸ਼ਿਨ ਜਾਰਜ ਬਨਾਮ ਕੋਰਲ ਦੀ ਯੂਨੀ ਸਿਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੁਝ ਤਿਮਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗਲਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜੇ ਸਨ ਕਿ ਹਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ. ਅਜਿਹਾ ਕੋਰਸ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਵੀ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਉਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

8. ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1952, ਭਾਗ I, ਭਾਗ II ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“(6) ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਬਰਖਾਸਤਗੀ, ਹਟਾਉਣ ਜਾਂ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ - ਉਸ ਨੂੰ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਥਾਰਟੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਜਾਂ ਨੁਕਤੇ, ਇਸਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ, ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।”

ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪ - ਨਿਯਮ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇੱਕ

**ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸਰੋਜ ਦੇਵੀ ਆਦਿ
(ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.)**

ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਵੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1952, ਭਾਗ 1, ਭਾਗ II ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (6) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵੱਡੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ

ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਜੈ ਸ਼ੰਕਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ (3) ਜੋ ਕਿ ਦੇਵਕੀਨੰਦਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (4) ਵਿੱਚ ਚੱਲੀ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਰਹੇ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 311 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕ ਸੇਵਕ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

9. ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, 1 ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 'ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਮਾਮਲਾ ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਐਚਐਸਬੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਕੰਗ, ਜੇ.
 ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ,
 ਬਨਾਮ
 ਸਰੋਜ ਦੇਵੀ ਆਦਿ,- ਜਵਾਬਦਾਤਾ।
 1977

20 ਸਤੰਬਰ 1980 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 324 ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950— ਆਰਟੀਕਲ 226— ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਵਿਭਾਗੀ ਚੋਣ
 ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ—ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ

(3) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 492.

(4) ਏਆਈਆਰ 1971 ਐਸਸੀ 1409